

Germanes Crostó,
AGÈNCIA D'INVESTIGACIÓ

El misteri de la mòmia desapareguda

Anna Cabeza

Editorial Bambú
és un segell d'Editorial Casals, SA

© 2023, Anna Cabeza, pel text
© 2023, Toni Batllori, per totes les il·lustracions
© 2023, Editorial Casals, SA, per aquesta edició
Casp, 79 – 08013 Barcelona
editorialbambu.com
bambulector.com

Disseny de la col·lecció: Estudi Miquel Puig

Primera edició: febrer de 2023

ISBN: 978-84-8343-827-5

Dipòsit legal: B-151-2023

Printed in Spain

Imprès a Anzos, SL

Fuenlabrada (Madrid)

El paper utilitzat en la impressió d'aquest
llibre prové de boscos gestionats de manera
sostenible.

Qualsevol forma de reproducció, distribució,
comunicació pública o transformació d'aquesta
obra només pot ser realitzada amb l'autorització
dels seus titulars, llevat d'excepció prevista
per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Es-
pañol de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar frag-
ments d'aquesta obra (www.conlicencia.com;
91 702 19 70 / 93 272 04 45).

Germanes Crostó, Agència d'Investigació

Hi havia una vegada tres àvies germanes que passaven moltes hores mirant sèries a la televisió. De vegades, s'enfrontaven amb missions molt perilloses, com intentar colar-se a la cua de la carnisseria, guanyar una partida de dòmino al casal d'avis o fer-se sentir enmig d'una conversa amb un grup d'amigues.

Però jo les vaig apartar de tot allò... Vull dir que vaig aconseguir que s'aixequessin del sofà, que deixessin de xerrar una estona, i ara totes tres resolen misteris molt importants gràcies a Germanes Crostó, Agència d'Investigació. Jo les ajudo en tot el que puc: el meu nom és Marcel i tinc nou anys.

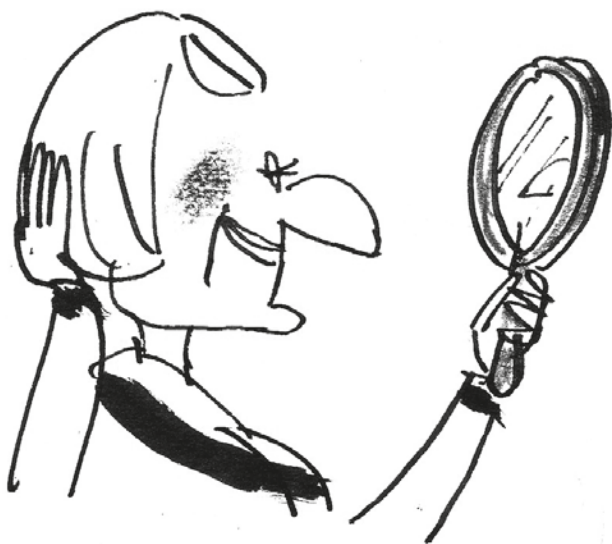
I elles? Voleu saber com es diuen?

Les germanes Crostó

Carme Crostó

Té 76 anys (però sempre se n'amaga un i diu que en té 75; ella és com és!). Tot i així, no aconsegueix enganyar a ningú, perquè és bessona de la Rosalia i tothom sap quina edat té. Li agrada fer manualitats: teixeix cobrellits quilomètrics i unes bufandes que poden tapar els colls de sis persones alhora. Quan rondina, les tapes de les olles de la cuina es posen a tremolar. És rossa «de pot», baixeta, i moltes vegades tafaneja els problemes dels altres. Sempre cuina quantitats increïbles de menjar, i quan diu «anem a picar alguna coseta», t'has de preparar per a un àpat bestial.

Rosalia Crostó

Cal que us digui l'edat si ja sabeu que és bessona de la Carme? Va, sí! La dic: té 76 anys i és molt i molt coqueta. Quan li sobra una estona, et pot fer una camisa o uns pantalons perquè li agrada molt cosir. Xerra molt i li encanta explicar coses de la seva família o bé ensenyar les fotos del seu viatge a la platja de... Ui! Ara no me'n recordo! Quan va al gimnàs, balla les cançons més modernes, encara que sigui la més gran de la classe. Però després tot són queixes: que si els ossos, que si el mal d'esquena, que si el dit gros del peu...

Ascensió Crostó

No se'n recorda mai dels anys que té (confidencialment: en té 74). Com podeu veure és molt despistada. És bastant sorda i, per tant, posa el televisor A TOT VOLUM. No és alta ni baixa, és... de mida mitjana. Quan va a la perruqueria han d'amagar els pots de laca perquè vol que n'hi posin litres i litres. Juga a cartes i al dòmino, i sempre es queixa que té algun mal...

Es fa un tip de plorar quan mira la seva sèrie favorita a la televisió i s'enrotlla molt explicant aventures sobre els seus parents.

I també explico coses sobre mi, que soc un personatge important en aquesta història:

Marcel

Soc el net de l'Ascensió. Sempre les acompanyo a tot arreu i les vigilo per si de cas. Porto ulleres, tinc els cabells castanys, els ulls blaus i soc bastant alt.

D'ençà que la meva mare va morir, visc amb el meu pare, amb la meva àvia Ascensió i amb les tietes àvies Carme i Rosalia. El meu pare és músic, i com que sempre està molt enfeinat, no passa gaire temps amb nosaltres. Sempre està fent alguna actuació per aquí o per allà.

Tinc nou anys (sí, ja sé que ho he dit abans), soc simpàtic i intel·ligent (sí, de debò! Si no me les dic jo, aquestes coses, qui ho farà?) i sempre col·laboro amb la meva iaia i les altres. Jo us explicaré les històries. I al·lucinareu!

I com pot ser que tres àvies inofensives s'hagin convertit en detectius privats?

Van menjar alguna cosa que se'ls va posar malament i es van transformar?

Es van adonar que amb la pensió de jubilació que cobraven no els arribava ni per comprar un cacauet ranci?

Algú els va regalar el pack complet de pel·lícules de James Bond i se les van estar mirant fins que l'aparell de DVD va començar a treure fum?

Noooooo!!!! Res d'això! Ho descobrireu de seguida!

Ah, i abans que ho oblidi! Aquestes «inofensives» àvies detectives tenen unes «armes secretes» que són ABSOLUTAMENT NECESSÀRIES per resoldre els casos. Voleu saber quines són?

Les ARMES SECRETES (o no tan «secretas», perquè us les explicaré a vosaltres)

Les «armes» de la Carme Crostó

El bastó. Diríeu que és un bastó com molts altres i que ajuda la Carme a anar pel carrer més segura. Però si ets un dolent amb ganes de brega, prepara't a prendre... xarop de bastó! (Nota: «xarop de bastó» és una expressió antiga, que vol dir que rebràs de valent).

La paella. La Carme és previsorà i li agrada dur una paella a la bossa de mà per si de cas s'ha de fer un ou ferrat o fregir una salsitxa allà on sigui. Mai se sap quan pots tenir gana! I mai se sap quan hauràs de donar un *paellasso* a algun delinqüent pocapena...

Les agulles de fer mitja. Per teixir jerseis de llana o per obrir portes, per imitar una arma *ninja*, per fer lluites d'espases... Val més que no us apropieu a les agulles de la Carme!

Les plantofes velles. Semblen inofensives, van bé quan tens els peus cansats..., però, si la Carme s'enfada, us poden passar dues coses: o us desmaieu per la pudor o ho feu per l'impacte quan xoquin amb el vostre cap. O tot alhora!

Les «armes» de la Rosalia Crostó

El perfum anestèsic. La Rosalia porta un perfum caducat a la bossa de mà. Hi ha sospites fonamentades que aquest perfum va ser fabricat fa tres segles. La Rosalia el fa servir com a bomba de fum anestèsica per estabornir els delinqüents.

La càmera fotogràfica digital. Una càmera digital amb una targeta de memòria per a nou-centes fotos a les mans de la Rosalia és un perill. *Apallissa* tot-hom ensenyant fotos de les seves excursions. I si ets un dolent que intenta passar desapercebut, ho tens clar: segur que apareixes en alguna de les seves fotos.

El necesser de costura. Les agulles de cosir i les agulles de cap no només poden servir per ajudar a sargir uns pantalons... En mans de la Rosalia són una poderosa arma de destrucció massiva. Sí! No rigueu! Si us asseieu al sofà i s'hi ha deixat una agulla, entendreu el que vull dir!

La coca tòxica. Totes les àvies com cal tenen una recepta de cuina predilecta. La de la Rosalia és la de la coca de crema. Llàstima que la crema està caducada des del 1989...

Les «armes» de l'Ascensió Crostó

Els collarets de bijuteria. Les pedretes dels collarets escampades per terra es converteixen en una trampa relloscosa per als malfactors que es donen a la fuga. Pitjor que ballar sobre el gel amb els peus descalços!

Abric de pell sintètica. A l'Ascensió li van regalar un abric de pell sintètica (perquè ella mai de la vida faria mal als animals!). Però cal estar alerta: una abraçada massa amorosa de l'Ascensió quan porta l'abric posat et pot deixar KO per asfíxia.

Bossa de mà. Hi acumula tantes coses que, si us dona un calbot amb la bossa, ho teniu clar: perdeu el coneixement.

La dentadura postissa. El truc perfecte per mossegar a distància.